

ud over, at det selvfølgelig er mærkeligt, at folk gider at køre helt til Tyskland for at købe øl, så er begrundelsen jo, at det kan betale sig. Det er specielt, når det drejer sig om luksusøl, og specielt når man tager med i beregningen, at benzinafgiften finansierer turen, om man så må sige. Men miljømæssigt er det jo hul i hovedet, at godt øl, der er produceret på et bryggeri i Århus, skal køres på lastbiler til Flensborg, hvorefter århusianerne skal køre i deres egen bil til Flensborg og transportere den samme øl tilbage. Det er miljømæssigt hul i hovedet. Og derfor burde det naturligvis være sådan også ud fra en miljøbetragtning, at vi sørger for at begrænse grænsehandelen mest muligt.

Men grænsehandel er ikke kun handel i forhold til Tyskland. Grænsehandel er også grænsehandel i forhold til andre europæiske lande, og særlig efter 1. januar år 2004 må man forvente, at den handel kommer til at stige. Der er det ikke kun et spørgsmål om, om folk vil køre til Tyskland efter tobak og spiritus, de vil ved at tage til Sydeuropa, Grækenland, Spanien osv., kunne købe de samme mærkevarer til under halv pris af, hvad de koster i Danmark, af den simple grund, at afgifterne dernede er meget små eller slet ikke eksisterende. Og derfor vil vi få et grænsehandelsproblem ikke kun i forhold til Tyskland, men også i forhold til andre lande.

Så kommer smugleriet. Det var skatteministeren jo ikke inde på, men spørger man i Told og Skat og ser de lister, der kommer, så vidner det jo om, at smugleriet er stigende, simpelt hen fordi de fangstladninger, man får ind, særlig fra Østeuropa, jo er enorme. Det smugleri er der jo også en grund til. Hvorfor går folk ned og indlader sig på noget så kriminelt som at købe smuglede cigaretter på en havnekaj? Det gør de, fordi de synes, tobakken i de danske butikker er for dyr på grund af den høje danske afgift.

Så kommer der det problem, at danske butikker, særlig små butikker, kører til Tyskland og køber deres varer dernede, særlig chokoladearter, på grund af at vi ikke bare har momsforskelle, men også en særlig dansk chokoladeafgift, og sukkervarer osv., og så sælger de varerne illegalt i danske butikker og unddrager sig dermed både moms og de danske punktafgifter.

Alt det kan vi stoppe, hvis vi vil. Alt det kan vi nemlig stoppe, hvis vi sænker de danske afgifter. Og vi har jo god erfaring med det. Den erfaring er mest tydeligt kommet til udtryk, da vi fjernede parfumeafgiften, og da vi fjernede afgiften på cd'er, begge dele i øvrigt mere eller

mindre med regeringens velvilje. Men erfaringen fra de to produkter er, at i det øjeblik, afgifterne blev fjernet, var det samfundsøkonomisk en fordel, fordi handelen blev i Danmark. Det var danske arbejdspladser, der solgte varerne, det var dansk momsomsætning, der udløste det, og det var danske butikker, der sikrede sig en omsætning.

Og derfor er det ikke kun et spørgsmål om at gå ind, som begge ministre var inde på, og tale om, at Danmark vil få et provenutab. Der er tale om, at ved at sænke nogle afgifter kan vi rent faktisk måske være i den heldige situation, at vi enten reducerer vores tab eller måske ligefrem samfundsøkonomisk tjener på det.

Skatteministeren var i et interview i Jyske-Vestkysten den 2. november 1999 jo langt mere konkret, end ministeren var i dag. På det tidspunkt gav skatteministeren udtryk for, at staten mister mindre ved at sænke sine afgifter end ved at fastholde dem. Og det er jo lige præcis det, som den gode Laffer på en serviet over for daværende præsident i USA, Ronald Reagan, gjorde opmærksom på. Tager vi f.eks. spiritusafgiften, ja, på det tidspunkt, hvor den bliver fjernet, vil Danmark opleve et tab på 390 mio. kr., hvis vi sænker spiritusafgiften. Hvis vi derimod opretholder den, ja, så vil statskassens tab være på 750 mio. kr. Altså vi taber det dobbelte ved at opretholde afgifterne på det niveau, vi kender i dag, frem for at sænke dem. Og derfor vil det også samfundsøkonomisk naturligvis være en god idé at få sænket afgifterne.

Kigger vi så lidt på, hvad der er regeringens håb, ja, så fornemmer man lidt, at man håber, at tyskerne vil sætte deres afgifter op, fordi det vil begrænse grænsehandelen til Tyskland, og så håber man på, at svenskerne vil sætte deres afgifter op, med det resultat at der er nogle svenskere der grænsehandler i Danmark, og dér er der jo tale om dobbeltmoral, for mens danskerne helst ikke må køre til Tyskland og købe afgiftsbillige varer, så må svenskerne altså hjertens gerne komme til Danmark og lægge deres svenske kroner her. Det går jo naturligvis ikke. Enten går vi ind for, at borgerne frit kan handle, hvor de vil, med det resultat, at det altså er nogle andre landes statskasser, der tjener afgiftsprovenuerne, eller også går vi ind for at sænke de danske afgifter og beholder handelen i Danmark.

Kigger vi så lidt på, hvad det er for nogle konsekvenser, der ligger foran os, ja, så er det